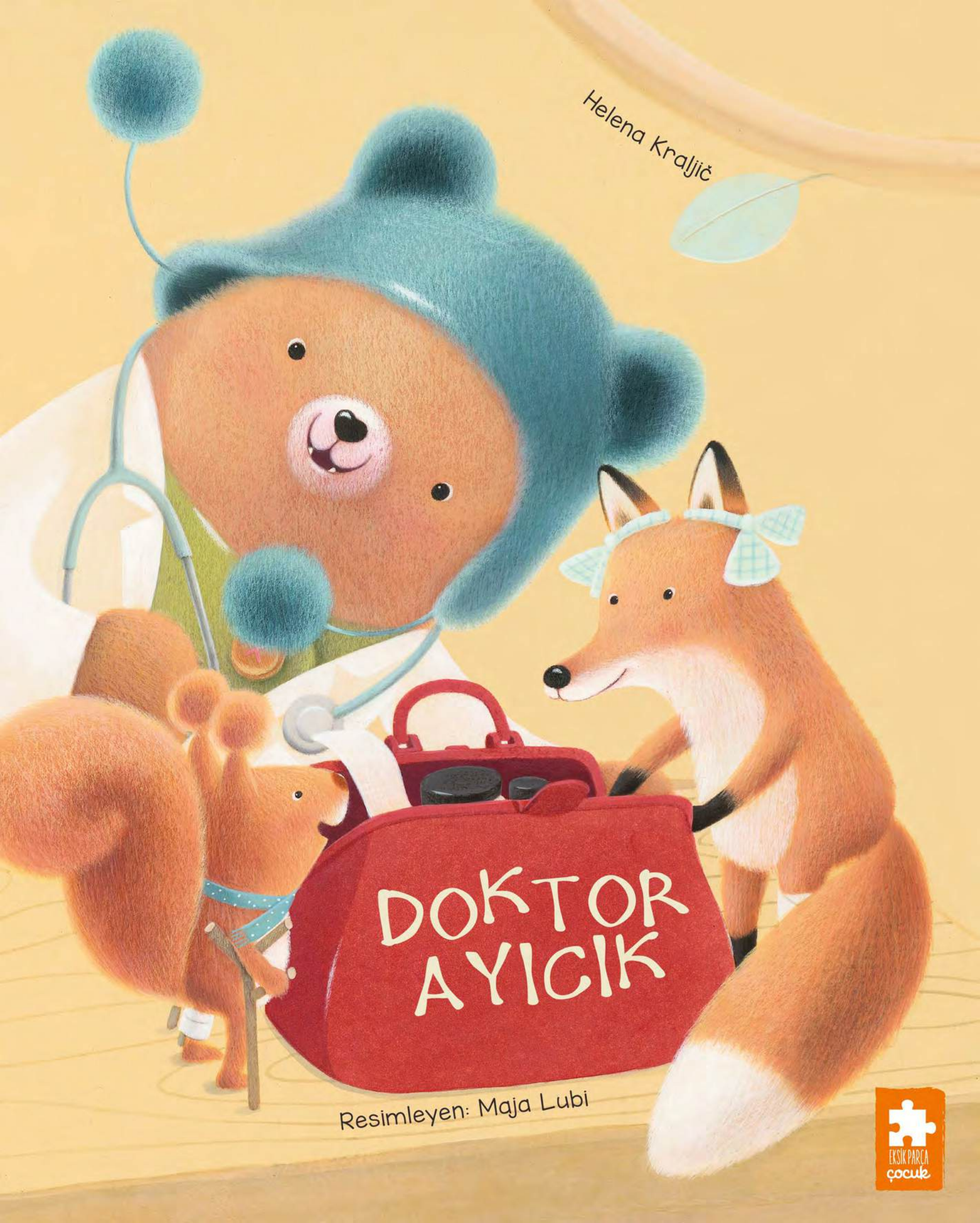

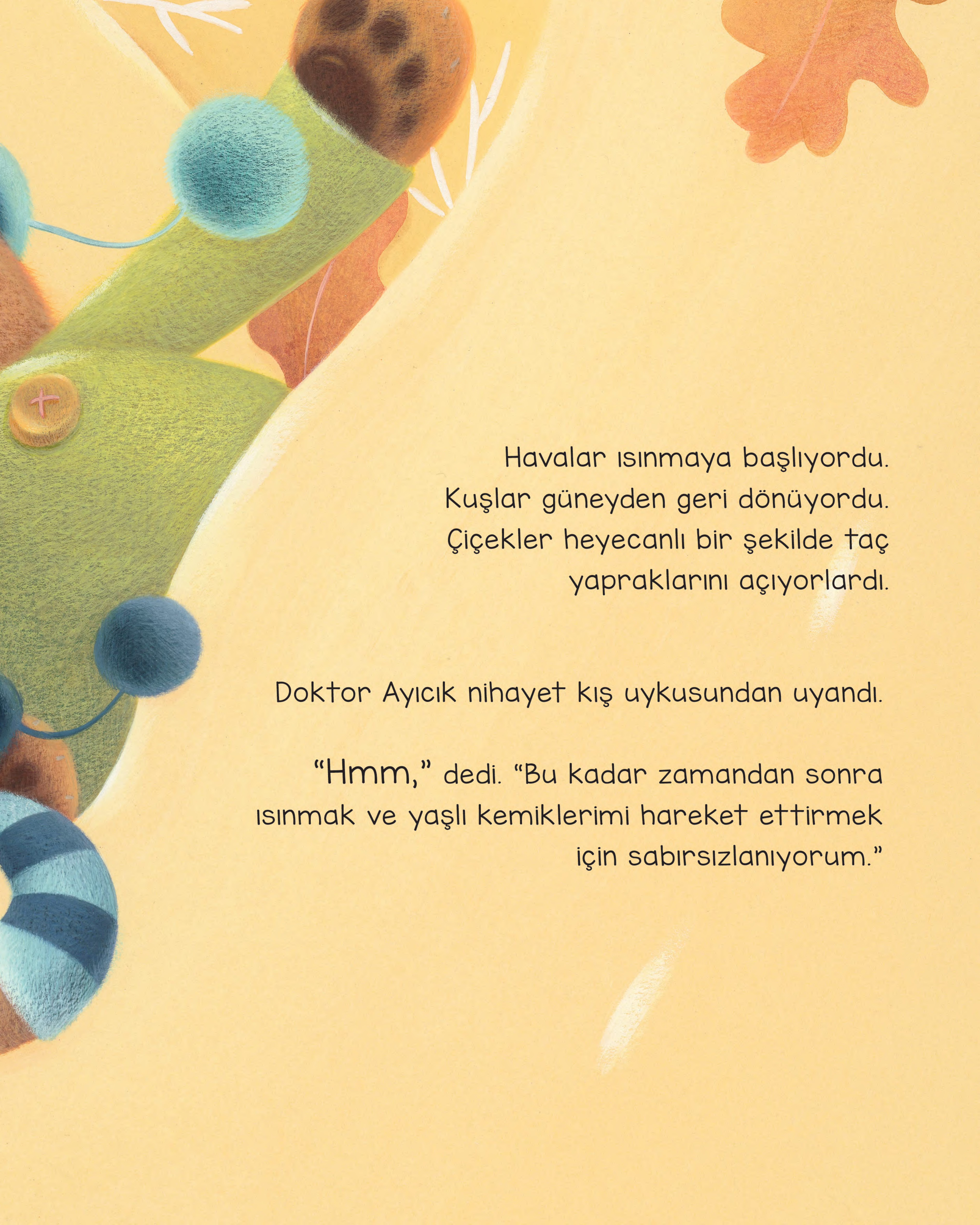
Helena Kraljić

Resimleyen: Maja Lubi

Havalar ısınmaya başlıyordu.
Kuşlar güneyden geri dönüyordu.
Çiçekler heyecanlı bir şekilde taç
yapraklarını açıyorlardı.

Doktor Ayıcık nihayet kış uykusundan uyandı.

“Hmm,” dedi. “Bu kadar zamandan sonra
ısınmak ve yaşlı kemiklerimi hareket ettirmek
için sabırsızlanıyorum.”

Mağarasından çıktı ve şaşkın bir şekilde durdu.

Bir grup hayvanın canının yandığını gördü.

İlk konuşan Geveze Sincap Vicky'di; kulaklarındaki minik tüyler titriyordu. "Yuvamdan düştüm ve bacağımı yaraladım. Yürüyemiyorum. Çok acıyor," diye ağladı.

Doktor Ayıcık daha da yaklaştı, nazikçe bacağına baktı ve başını sağa sola salladı. “Bu yüzden canın yanıyor. Bacağın kırılmış. Ne işler peşindeydin acaba?”

“Yoo, yoo,” dedi sincap öfkeli bir şekilde. “Bu benim suçum değil. Yaşadığım ağacı kestiler ve yere düştüm. Sürekli ağaçları kesiyorlar, bu gürültü beni sağır ediyor.”

Doktor Ayıcık Tim çantasına doğru koştu. Sincabın bacağına küçük bir tahta parçası bağladı ve onu sıkıca sardı.

